

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: J.H. Dees-Erf

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004 L 46) – mając na uwadze, że dla celów ochrony praw pasażerów wywodzonych na płaszczyźnie prawa Unii z art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia prawo niderlandzkie przewiduje możliwość wytoczenia powództwa przed sądami właściwymi w sprawach cywilnych – zobowiązuje władze krajowe do przyjęcia środków wykonawczych ustanawiających podstawę prawną dla egzekwowania stosowania prawa na drodze administracyjnoprawnej przez organy wskazane na podstawie art. 16, osobno w każdym indywidualnym przypadku naruszenia art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia, tak by w każdym indywidualnym przypadku osobno móc zagwarantować prawo pasażera do odszkodowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 1 kwietnia 2015 r. – George Karim/Migrationsverket

(Sprawa C-155/15)

(2015/C 198/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: George Karim.

Strona pozwana: Migrationsverket.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nowe przepisy dotyczące skutecznych środków zaskarżenia w rozporządzeniu nr 604/2013⁽¹⁾ (motyw 19 do preambuły oraz art. 27 ust. 1 i 5) oznaczają, że osoba ubiegająca się o azyl ma również możliwość podważenia kryteriów zawartych w rozdziale III rozporządzenia, na których podstawie ma zostać przekazana do innego państwa członkowskiego, które zgodziło się ją przyjąć? Czy też skuteczne środki zaskarżenia mogą ograniczać się jedynie do prawa do zbadania, czy istnieją systemowe nieprawidłowości w zakresie procedury azylowej i warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl w państwie członkowskim, do którego wnioskodawca ma zostać przekazany (odpowiadającego wydanemu przez Trybunał orzeczeniu w sprawie C-394/12)?
- 2) W razie gdyby Trybunał miał uznać, że możliwe jest podważenie kryteriów zawartych w rozdziale III rozporządzenia, konieczna jest również odpowiedź na następujące pytanie: czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie nie znajduje zastosowania w sytuacji, gdy osoba ubiegająca się o azyl wykaże, iż przez co najmniej trzy miesiące przebywała poza terytorium państw członkowskich?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz. U. L 180, s.31)